

תת"ע 5431/06/14 - מדינת ישראל נגד עבדאל סלאם כיואן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תתע"א 5431-06-14 מדינת ישראל נ' כיואן

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבדאל סלאם כיואן

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות, מכוח סירוב לבדיקת שכרות, כמפורט בהכרעת הדין שניתנה ביום 12.1.16.

בדין מיום 3.3 טענו ב"כ הצדדים לעונש. המאשימה התייחסה בקצרה לראיות שהצביעו על כך שהנאשם היה תחת השפעה ניכרת של אלכוהול, וביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה לתקופה של 3 שנים לפחות, פסילה על תנאי וקנס.

לעומתה סבור הסנגור כי יש להקל עם הנאשם, ולהטיל עליו פסילה לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים. הסנגור הרחיב בטיעוניו לעניין הראיות נגד הנאשם והכשלים בפעולת המשטרה במקרה דנן. מעבר לטיעונים כנגד הראיות, ביקש הסנגור להקל עם הנאשם לאור עברו התעבורתי המקל ונחיצות רשיונו לצרכי הגעה לעבודה.

אומר מיד כי אינני מוצא מקום למרבית טיעוניו של הסנגור וזאת מכמה נימוקים. **ראשית**, טענות כנגד הראיות מקומן בשלב שלפני הכרעת הדין. אין מדובר בטענות לנסיבות מקילות של ביצוע העבירה, אלא בטענות כנגד ביצוע העבירה עצמה. לאחר שהורשע הנאשם אין עוד מקום לטענות (עד שלב הערעור כמובן) כי לא הוכחה העבירה וכי הדבר מצדיק הקלה בעונש. **שנית**, טענות אלה הועלו בידי הסנגור, נשקלו על ידי ונדחו, כמפורט בהכרעת הדין. כאמור שם, השתכנעתי מעל לספק כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו. לו הייתי מוצא ממש בטענות הנאשם וסנגורו, היה הנאשם מזוכה מהעבירה המיוחסת לו. אם סבור הנאשם כי שגיתי בהחלטה זו, יערער עליה בוודאי לבית המשפט המחוזי, אולם טענה מסוג זה אינה יכולה לשמש כנימוק להקלה בעונש.

מעבר לאמור לעיל, החוק קובע תקופת פסילה מינימלית בת 24 חודשים על מי שהורשע בנהיגה בשכרות. כבר נקבע לא אחת, כי יש צורך בנימוק של ממש כדי לסטות כלפי מטה מהעונש המינימלי. אין די בנסיבות הרגילות של עבר שאינו מכביד, הודאה, או רמת אלכוהול שאינה גבוהה בהרבה מהמותר. אם נאמר אחרת, יצא כי העונש שנקבע בחוק יהפוך לעונש המקובל, ואין זו מטרת המחוקק בקביעת עונש מינימלי. מקל וחומר שאין לסטות כלפי מטה מהעונש המינימלי במקרה מסוג זה בו בדיקת המאפיינים הצביעה על השפעה משמעותית של אלכוהול ומקום בו הנאשם לא קיבל אחריות לעבירה.

יתרה מזאת, כבר נקבע לא אחת כי במקרה של אדם המסרב לבדיקת שכרות, דווקא מוצדקת החמרה בענישה, ואין מקום להסתפק בעונש המינימלי.

הטלת ענישה מקלה בשל העובדה כי לא ניתן לקבוע רמת אלכוהול בדמו של נהג שסירב ליתן בדיקת נשיפה או בדיקת דם אינה מוצדקת, ועלולה להביא לכך ש'חוטא יצא נשכר' - נהגים שיכורים יסרבו ליתן בדיקת נשיפה או בדיקת דם, ובהעדר אומדן מדויק של האלכוהול בדמם-יזכו לענישה מקלה".

רע"פ 6720/08 דניאל זמיר נ' מדינת ישראל.

בע"פ (מחוזי ת"א) 71007/08 **משה אברג'יל נ' מדינת ישראל** נקבע כי על מנת להגשים את תכלית הענישה - אין מנוס אלא להטיל על מי שמסרב ענישה של פסילה בפועל העולה על תקופת המינימום הקבועה בחוק וברע"פ 9197/12 **חנוך שחר נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט העליון כי מתחם הענישה במקרה של סירוב לבדיקה הוא של פסילת רשיון לתקופה של 28 עד 40 חודשים.

במקרה דנן מדובר בעבירה ראשונה מסוגה של הנאשם, ואף אין לומר כי לחובתו עבירות חמורות אחרות. לפיכך סבורני כי אין מקום לקבל דרישת המאשימה להטלת מאסר בפועל, וניתן להסתפק במאסר מותנה אשר ירתיע את הנאשם מחזרה על העבירה. מנגד, לא מצאתי כי נסיבותיו של הנאשם מצדיקות הקלה אחרת. היזקקותו של הנאשם לרשיון נהיגה אינה שונה מהיזקקותם של מרבית אזרחי המדינה לרשיון לצרכי ניידות ונסיעה לעבודה, ואדם חייב להביא בחשבון מראש כי להתנהגות פסולה מצידו תגרור סנקציה עונשית אשר תפגע בו ותכביד על התנהלותו בעתיד.

לאור כל האמור לעיל סבורני כי בהתחשב בחומרת העבירה, בעברו המקל של הנאשם מחד גיסא ובעובדה כי אינו זכאי להקלה בשל הודאה מאידך גיסא, תקופת הפסילה הראויה היא במרכז מתחם הענישה כפי שקבע בית המשפט העליון.

לפיכך, אני מטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

* מאסר מותנה בן שלושה חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא, שלא יבצע עבירה של נהיגה בשכרות או נהיגה בפסילה.

* אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 32 חודשים בניכוי חודש ימי הפסילה המנהלית.

לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רשיונו במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום 4.5 בשעות הקבלה. הפסילה בפועל מהמועד הנ"ל, אולם תמנה רק מיום הפקדת הרשיון בפועל. אם יופקד הרשיון לפני התאריך הנ"ל, תיכנס הפסילה לתוקף ותמנה מיום ההפקדה.

· אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה.

· אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

· אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 2,000 ש"ח או ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 15.5. הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שוברי תשלום.

· אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות כספית על סך 4,000 ₪ להמנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך עשרה ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 7 באפריל 07 אפריל 2016, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד סלאמה וב"כ המאשימה עו"ד גב' מנדלוביץ.